

CUM SĂ

protejăm
copiii

DE ABUZUL SEXUAL

Ghid pentru
părinți

Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii,

Chișinău, MD – 2069, str. Calea Ieșilor 61/2

Email: office@cnpac.org.md

<http://www.cnpac.org.md>

Nobody's Children Foundation,

Warszawa, 03-926, ul. Walecznych 59

Email: fdn@fdn.pl

<http://www.fdn.pl>

Această publicație a apărut în cadrul Campaniei “Atingere indecentă”, desfășurată în anul 2012 în R. Moldova de Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii în parteneriat cu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a municipiului Chișinău, cu suportul Fundației OAK și Fundației World Childhood.

Copyright © 2010 Nobody's Children Foundation

ISBN: 978-9975-80-608-4.

Cuprins

1	Ce este abuzul sexual asupra copiilor?	5
2	Cine sunt abuzatorii sexuali de copii	8
3	Simptomele și consecințele abuzului sexual asupra copiilor	13
4	Când copiii abuzează sexual alți copii	16
5	Siguranța online a copiilor	19
6	Pot să-i asigur copilului meu siguranța?	24
7	Dacă copilul a fost abuzat sexual	27
-

DE CE TREBUIE SĂ CUNOAȘTEM CÂT MAI MULTE DESPRE PROBLEMA ABUZULUI SEXUAL ASUPRA COPIILOR?

Relativ recent, opinia publică a început să realizeze cât de răspândit este fenomenul abuzului sexual și cât de mult rău le face copiilor. Statisticile oficiale demonstrează o creștere semnificativă a acestui fenomen în Republica Moldova.

De cele mai multe ori, autorii abuzurilor sexuale asupra copiilor sunt persoane din anturaj — rude sau prieteni de familie. În alte cazuri copiii sunt abuzați de persoane străine.

De obicei, abuzul asupra copilului ne provoacă compasiune și dorință de a-l ajuta pe copil, combinate cu un puternic sentiment de furie, neputință și anxietate. În același timp, simțim dezgust, furie sau repulsie față de agresor.

Această broșură a fost creată pentru a ajuta adulții să facă față emoțiilor și să acționeze cu încredere pentru a proteja copiii. Publicația răspunde la întrebarea ce este abuzul sexual asupra copiilor, care sunt situațiile și semnele care ar trebui să pună în gardă, cum acționează abuzatorii, care sunt consecințele abuzului sexual pe termen lung, precum și în ce mod îi putem ajuta pe copii să cunoască mai multe despre pericolele existente.

Copiii nu sunt în stare să opună rezistență unui abuzator. Adulții trebuie să știe cum să procedeze atunci când bănuiesc că un copil este abuzat sexual.

Ce este

abuzul sexual

asupra copiilor?

1

Abuzul sexual asupra copiilor reprezintă o acțiune cu caracter sexual efectuată de un matur, de un adolescent sau de un alt copil. Abuzatorul îl domină pe copil din punct de vedere fizic și intelectual.

Indiferent de circumstanțe, un matur care constrânge un copil la acțiuni cu caracter sexual comite un abuz grav și o infracțiune. În cazurile în care la o acțiune cu caracter sexual iau parte un adolescent și un copil, situația nu întotdeauna este clară. Unele tipuri de comportament sexual la copii au formă de joc. Capitolul "Când copiii abuzează sexual alți copii" conține informații care ne vor ajuta să stabilim dacă un anumit tip de comportament sexual în rândul copiilor poate fi calificat drept abuz.

Legislație

Abuzul sexual al copiilor se pedepsește prin articolele 171-175 ale Codului Penal.

Astfel, întreținerea raporturilor sexuale sau săvârșirea acțiunilor perverse față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

COMPORAMENTE SEXUALE CARE ADUC PREJUDICIUL COPILOR PRIN INTERMEDIUL CONTACTULUI FIZIC:

- atingerea organelor genitale ale copiilor (penisului, testiculelor, vulvei, sânelui sau a anusului), cu scopul de a obține satisfacție sexuală sau cu un alt scop care nu este legat de îngrijirea copilului;
- impunerea copilului să atingă organele genitale ale unei alte persoane, pentru “jocuri sexuale”;
- impunerea copilului să masturbeze;
- penetrarea – plasarea obiectelor sau a părților corpului (de ex.: degetelor, limbii sau penisului) în vagin, anus, cavitatea bucală sau perineu.

COMPORAMENTESEXUALEFARĂCONTACT FIZIC CARE ADUC PREJUDICIUL COPILOR:

- demonstrarea în fața copilului a materialelor cu imagini indecente;
- demonstrarea în fața copilului a organelor genitale proprii sau ale altei persoane;
- dezgolirea copilului, fără ca această acțiune să aibă legătură cu îngrijirea lui;
- fotografierea copilului în poziții sexuale;
- instigarea copilului să observe, să vadă sau să asculte acte sexuale – în realitate sau înregistrate (pe DVD, din Internet);
- discutarea cu copilul pe teme cu conținut erotic, care depășesc domeniul educației sexuale.

Este important de reținut că acordul unui copil pentru o relație sexuală nu absolvește de pedeapsă infractorul. Acțiunea se califică drept abuz indiferent de faptul că un copil și-a dat sau nu consimțământul.

Abuzul are loc nu doar în cazul unui contact sexual, dar și în lipsa acestuia, atunci când copilul devine obiectul unei acțiuni cu caracter indecent.

Abuzul sexual asupra copilului este o infracțiune, conform Codului Penal al R. Moldova.

*Săvârșirea raporturilor sexuale, inclusiv, homosexuale, sau satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, prin constrângere fizică sau psihică a copilului, ori profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra sau de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la **3 la 20** de ani sau, în cazul unor circumstanțe agravante – cu detenție pe viață.*

Un alt gen de infracțiune cu caracter sexual îl constituie producerea, distribuirea, difuzarea, importarea, exportarea, oferirea, vinderea, schimbarea, folosirea sau deținerea materialelor pornografice cu participarea copiilor. Materiale pornografice sunt considerate și cele care prezintă imaginea unui copil participând la un act sexual, așa-numita pornografie infantilă virtuală.

Această infracțiune este prevăzută în art. 208¹ al Codului Penal și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani.

***25%** dintre femei și **8%** dintre bărbați au fost abuzați sexual în copilărie (OMS 2001).*

*Cei mai expuși riscului de a fi abuzați sexual sunt copiii cu vârste cuprinse între **8 și 12** ani, care au intrat precoce în perioada de pubertate.*

Copilul poate fi abuzat ani de-a rândul, uneori până la maturitate. Majoritatea cazurilor de abuz sexual asupra copiilor rămân nedescoperite.

Cine sunt abuzatorii sexuali de copii

2

PROFILUL ABUZATORULUI

Nu există o formulă unică pentru descrierea unui abuzator sexual sau a unui pedofil. Aceste persoane nu se deosebesc la exterior de alți oameni, pot avea orice profesie și pot proveni din orice pătură socială. De cele mai multe ori, abuzatorii au o imagine bună în societate. Pot abuza proprii copii sau pe cei din anturajul lor. La fel, pot stabili contacte în scop de abuz cu copii care le sunt absolut străini.

Abuzatori sexuali în familie pot fi tații, concubinii mamelor, frații, verișorii, buneii. Femeile, inclusiv, mamele, pot fi și ele abuzatori sexuali de copii.

Deseori, faptul că abuzatorul este o persoană din anturajul copilului îl face pe acesta să nu conștientizeze că experiența pe care a trăit-o este, de fapt, un abuz.

Persoanele care abuzează sexual copiii pot avea imaginea unor oameni tandri, cordiali și atenți. Astfel, ei stabilesc relații apropiate cu copiii și îi abuzează, reușind să evite suspiciunile celor din jur sau demascarea.

Este greu de crezut că cineva pe care îl cunoaștem sau chiar îl iubim, poate fi abuzator sexual de copii. Din păcate, însă, asemenea lucruri se întâmplă în realitate și trebuie să știm cum să protejăm copiii de astfel de pericole.

DE REȚINUT
În 80% din cazurile de abuz sexual copilul îl cunoaște pe abuzator

DECE UNII OAMENI ABUZEAZĂ SEXUAL COPIII?

- Unii adulți abuzează de copii deoarece au patologii sexuale, bazate pe senzația de atracție fizică pentru copiii de vârstă pubertară. Aceste persoane sunt numite pedofili.
- Alții pot abuza sexual copii, deși nu sunt pedofili. Aceștia întrețin relații sexuale și cu maturi. De multe ori, cei care întrețin contacte sexuale cu copiii au anumite defecte fizice, o imagine de sine negativă. Din această cauză le este frică să nu fie respinși de potențialii parteneri maturi.
- Abuzul poate avea loc și în cazul în care persoana pierde controlul asupra propriului comportament - de exemplu, sub influența alcoolului.
- În unele cazuri, abuzatorii sexuali sunt persoane care, la rândul lor, au fost abuzate sexual în copilărie. Totuși, majoritatea victimelor abuzului sexual în copilărie nu comit astfel de crime la maturitate.
- Unii oameni abuzează sexual copiii pentru a trăi senzația de putere și control, care le lipsește în relația cu persoanele de aceeași vârstă.

Conform Clasificatorului Internațional al Bolilor, Revizia a 10-a, OMS (ICD-10), pedofilia este inclusă în capitolul V: "Tulburări mentale și de comportament", ca fiind o tulburare de preferință sexuală (codul F65.4): "O preferință pentru copii, băieți sau / și fete, de obicei, de vârstă prepubertară sau pubertară precoce".

CUM ACȚIONEAZĂ ABUZATORII SEXUALI?

De multe ori, abuzatorii depun eforturi colosale pentru a se apropia de copii și a le câștiga încrederea. De asemenea, ei fac presiuni enorme asupra copiilor pentru a păstra în secret abuzul pe care l-au comis.

ALEGEREA VICTIMELOR

Abuzatorii pot alege numai fete sau numai băieți, dar și copii de ambele sexe; pot prefera copii de o anumită vârstă, dar pot prezenta pericol pentru toți copiii.

De regulă, ei identifică un anumit copil, se apropie treptat de acesta, acordându-i foarte multă atenție, făcându-i cadouri sau surprize, pregătind, astfel, terenul pentru comiterea abuzului. În unele cazuri, copiii abuzați sunt tratați foarte sever de către abuzatori, care îi prezintă celor din jur într-o lumină negativă. Astfel, abuzatorul diminuează credibilitatea copilului, aceasta fiind o măsură de siguranță în cazul în care abuzul va ieși la iveală.

Motivele abuzului sexual al copiilor pot fi diferite. Însă, nici unul dintre acestea nu poate fi justificat. Această experiență este una extrem de traumatizantă pentru copil, consecințele abuzului fiind resimțite pe tot parcursul vieții.

Abuzatorii pot manipula copiii în orice împrejurare, în care au un contact direct cu ei: în familie, în cadrul activităților pe interese, orelor de muzică, de sport sau celor de religie, dar și cu ajutorul Internetului sau a telefonului mobil.

SEDUCEREA COPIILOR

Seducerea reprezintă stabilirea unei relații de încredere cu copilul, în scopul abuzului sexual al acestuia. Uneori, abuzul este anticipat de un proces îndelungat de pregătire.

Abuzatorul îi poate acorda copilului o atenție sporită, iar comportamentul, care inițial creează o impresie de demonstrare a atașamentului (de exemplu, îmbrățișarea), poate degrada în atingeri cu caracter sexual.

Unii adulți abuzează sexual copiii fără să-și construiască vreo relație cu ei.

DEVINE PARTE A FAMILIEI

Uneori abuzatorul stabilește o relație foarte apropiată, de prietenie sau chiar căsătorie, cu familia copilului. Se poate împrieteni cu părintele care nu face față problemelor legate de educația copilului. Familiile monoparentale sunt mai vulnerabile în acest sens. Făptașul poate oferi sprijin, de exemplu, inițiind o relație intimă cu părintele/tutorele copilului, susținându-l financiar. El urmărește, astfel, să devină membru al familiei pentru a se stabili în casa în care locuiește copilul. Treptat, acesta își construiește o relație apropiată cu copilul pe care vrea să-l abuzeze sexual.

PĂSTRAREA SECRETULUI

În marea majoritate a cazurilor, abuzul sexual are loc în taină. Alți membri maturi ai familiei – inclusiv, celălalt părinte, dacă abuzatorul este partenerul său – de obicei, nu bănuiesc că ceva nu este în regulă. În același timp, copilul se simte derutat, el nu știe cui să comunice experiența prin care trece și cum să procedeze în continuare.

Frica firească a copilului, sentimentul de rușine sau de vină pentru ceea ce s-a întâmplat îl ajută pe abuzator să păstreze taina abuzului. De multe ori tăcerea este impusă prin amenințări sau pedepse. Uneori, copilul este mituit pentru a păstra tăcerea. De asemenea, abuzatorul îl poate convinge că ceea ce se întâmplă este un lucru absolut normal sau îi poate forma copilului certitudinea că el este responsabil pentru abuzul sexual.

CUM NE PUTEM DA SEAMA CĂ CINEVA VREA SĂ ABUZEZE SEXUAL UN COPIL?

Nu există un răspuns univoc la această întrebare, dar părinții trebuie să-i urmărească atent pe toți cei care acordă o atenție sporită copilului lor, de exemplu:

- îi fac multe cadouri – jucării sau mici suvenire;
- invită copilul în excursii și vacanțe;
- caută ocazii să rămână de unul singur cu copilul.

Persoanele cu care rămâne copilul trebuie să fie atent supravegheate. De asemenea, părintele are dreptul să se intereseze la administrația grădiniței sau a școlii, în ce mod instituția verifică personalul și care sunt măsurile de asigurare a securității copiilor.

Niciodată nu lăsa
copilul cu cineva
în care nu ai
încredere!

Simptomele și consecințele

Abuzului sexual asupra copiilor

Copiii reacționează în mod diferit la abuzul sexual. Reacția depinde de vârsta și de trăsăturile psihologice individuale ale copilului, dar și de gravitatea crimei.

Semnele cele mai sigure ale abuzului sexual sunt: sarcina, bolile sexual transmisibile și prezența spermei în vagin sau în alte cavități fiziologice.

Simptomele psihologice ale abuzului se pot manifesta în urma unor evenimente stresante din viața copilului: problemele școlare, divorțul părinților, decesul unui membru al familiei, al unui prieten sau al animalului preferat. Prezența mai multor manifestări nespecifice pentru copil ar trebui să ne pună în gardă.

Copiii abuzați sexual în copilărie prezintă:

- 6% dintre cazurile de depresie diagnosticată;***
- 6% dintre cazurile de dependență de alcool și/sau droguri;***
- 8% dintre tentativele de suicid;***
- 10% dintre cazurile de stare anxioasă;***
- 27% dintre cazurile de stres posttraumatic (OMS 2006).***

PROBLEME COMPORTAMENTALE CARE POT INDICA ABUZUL SEXUAL

Copilul care a fost abuzat sexual poate prezenta următorul comportament:

- evită să rămână singur cu cineva dintre membrii familiei;
- prezintă frică nefirească față de o persoană matură sau nu dorește să contacteze cu aceasta;
- încearcă să relateze despre abuz prin intermediul unor aluzii. De exemplu, poate spune că cineva l-a rugat să păstreze o taină sau poate întreba ce se poate întâmpla dacă familia se destramă sau dacă “tata va fi luat de acasă”;
- descrie comportamentul unui adult, indicând că acesta ar fi încercat să abuzeze sexual un copil;
- este deprimat și retras, acuză suferințe fizice care nu au confirmare medicală;
- are tulburări de somn;
- acuză dureri în regiunea vaginală sau anală;
- nu vrea să meargă la școală, își pierde capacitatea de concentrare, are nereușită școlară;
- începe să se comporte agresiv;
- prezintă comportament sexual atipic – se masturbează în public, utilizează noi determinative legate de sex sau părți ale corpului, demonstrează cunoștințe sexuale care nu trebuie să-i fie caracteristice.

Copiii abuzați sexual au un nivel sporit al anxietății, depresiei, stresului posttraumatic.

Copiii mai mari prezintă mai multe simptome

decât cei mici, iar caracterul acestora diferă la fete și la băieți.

Numărul și gravitatea simptomelor depinde și de faptul cum și de către cine a fost abuzat copilul, dacă a avut sau nu loc penetrarea, a fost sau nu agresiune fizică, dar și de frecvența abuzurilor.

Copiii, ai căror părinți/tutori nu i-au crezut și nu i-au sprijinit, suferă mai mult, manifestând un număr mai mare de simptome.

CONSECINȚEDELUNGĂDURATĂALEABUZULUI SEXUAL ÎN COPILĂRIE

În multe cazuri, simptomele care au apărut după abuz se atenuiază cu timpul și dispar. Există, însă, și cazuri în care simptomele se agravează.

Unul dintre efectele negative pe termen lung este depresia. La fel, s-a constatat că unii maturi abuzați sexual în copilărie pot manifesta un comportament autodestructiv, manifestat prin tentative de suicid și printr-o stare anxioasă care poate deveni cronică.

Afecțiunile mintale se pot manifesta prin mai multe simptome, inclusiv, prin tulburări de somn, lipsă a poftei de mâncare, anorexie sau bulimie.

O altă consecință a abuzului sexual în copilărie este diminuarea respectului de sine. Sentimentul de stigmatizare și neputință, precum și tendința de izolare persistă și la victimele ajunse la maturitate, în special, în cazurile în care abuzatorul este unul dintre membrii familiei. Copiii abuzați sexual pot avea, atunci când devin adulți, probleme în viața sexuală.

Când copiii

abuzează sexual

alți copii

CARE MANIFESTĂRI SEXUALE ALE COPIILOR SUNT FIREȘTI?

Sexualitatea este parte integră a oricărei persoane, indiferent de vârstă. Mai jos este prezentată lista unor manifestări ale sexualității care sunt normale pentru copii.

Vârsta de la 0 la 3 ani (nou-născuți și copii mici)

Copilul învață să se identifice și să-și cunoască propriul corp, îl atinge și îi descoperă construcția.

Vârsta de la 3 la 6 ani (perioada preșcolară)

Răspândite:

Copilul adresează întrebări legate de sarcină, rolul mamei și al tatălui în procreare și naștere, anatomia organelor genitale, mai ales, diferența dintre fete și băieți, copii și maturi. Mai sunt caracteristice: expunerea propriei nudități și lipsa simțului de rușine în acest sens. Analizarea și atingerea în comun de către copii a părților corpului (jocuri de-a doctorul, de-a tata și mama).

Se pot întâmpla: masturbarea acasă și în locuri publice.

Vârsta de la 7 la 11 ani (perioada școlară primară)

Răspândite:

Copilul se identifică cu propriul sex și manifestă caracteristici de comportament pentru sexul său.

Se pot întâmpla: jocuri sexuale între copii de același sex.

Vârsta de la 12 la 16 ani (perioada de adolescență/pubertate)

Răspândite:

Întrebări legate de tradițiile sexuale.

Masturbare în locuri private.

Experimente cu semenii – inclusiv, săruturi cu buzele deschise, pișcături, atingerea locurilor intime. Îndrăgostiri frecvente.

Se întâmplă ca adolescenții și copiii mai mari să abuzeze copii mai mici. Uneori, în astfel de cazuri, este greu de stabilit dacă a avut loc un abuz sau un joc sexual.

Unele comportamente sexuale sunt normale pentru copiii de o anumită vârstă. Cu toate acestea, există semne care ar trebui să-i facă pe părinți și specialiști să fie mai vigilenți.

Vârsta: Este unul dintre copii (adolescenți) mai mare decât celălalt?

Statut: Unul dintre copii (adolescenți) ocupă o poziție privilegiată? De exemplu, este lider al unui club de tineri sau un „rege” neformal al străzii?

Abilități: Unul dintre copii (adolescenți) îl depășește, din punct de vedere intelectual, emoțional și fizic pe celălalt copil? Potențiala victimă are retard în dezvoltare sau o dizabilitate?

Forța: Unul dintre copii (adolescenți) îl amenință pe celălalt și încearcă să-l mituiască sau îl abuzează fizic?

Dacă aveți cel puțin un răspuns afirmativ la una dintre aceste întrebări, s-ar putea ca acțiunea sexuală pe care ați observat-o să fie un abuz. Contactați un psiholog și relatați situația care vă neliniștește. Puteți face acest lucru chiar dacă nu sunteți sigur(ă) că este vorba de un abuz sexual. Faceți acest lucru pentru a exclude îndoielile sau a vă confirma suspiciunile și pentru a oferi ajutor ambilor copii – eventualului abuzator și copilului care este în situație de risc.

Siguranța online a copiilor

5

Dezvoltarea rapidă a Internetului oferă mai multe posibilități de comunicare și asigură acces larg la informație. În același timp, Internetul oferă infractorilor mai multe căi de acces la victime.

Copiii și tinerii petrec în fața calculatorului o mare parte a timpului liber. În rețelele de socializare ei fac cunoștință cu persoane noi, caută răspunsuri la diferite întrebări sau se joacă. În timpul acestor activități ei sunt expuși riscului de a stabili contacte periculoase sau de a fi hărțuiți online. Aceste lucruri influențează negativ dezvoltarea lor psihosexuală și îi face vulnerabili la abuz sexual.

În multe cazuri, părinții nu știu ce face copilul lor pe Internet. Maturii nu se preocupă de protecția copilului, deoarece nu cunosc pericolele pe care le prezintă rețeaua globală. Faptul că acesta nu iese din camera sa creează o senzație falsă că este în siguranță. În lipsa supravegherii din partea părinților, copilul poate fi hărțuit online.

Deși seducerea online nu se încheie de fiecare dată cu întâlnirea în lumea reală a victimei și abuzatorului, aceasta afectează grav psihicul copilului. În opinia psihologilor, seducerea consecventă prin intermediul Internetului provoacă copiilor simptomele unui abuz sexual real.

CONTACTE NESIGURE – ADEMENIREA SEXUALĂ A COPIILOR PRIN INTERMEDIUL INTERNETULUI

Ademenirea sexuală a copiilor prin intermediul Internetului este o relație stabilită la inițiativa unui adult care urmărește să abuzeze sexual un copil.

Sexologii identifică astfel de relații ca fiind tipice pentru persoanele cu înclinații spre pedofilie.

După ademenirea copilului, abuzatorul tinde să se întâlnească cu acesta în lumea reală pentru a-și pune planurile în aplicare. Unii infractori își propun să abuzeze sexual de copii, iar alții – să îi antreneze în producerea unor materiale cu conținut pornografic.

Copiii sunt expuși riscurilor mai mari atunci când își afișează datele personale și informațiile despre sine în rețelele de socializare sau pe chat-uri. Aceste date pot fi utilizate de infractori în procesul de racolare.

HĂRȚUIREA ONLINE

Hărțuirea online reprezintă transmiterea sau publicarea, prin intermediul Internetului și a telefoanelor mobile, a unor materiale care au drept scop să dăuneze unei persoane. Uneori, acest tip de comportament are conotație sau conținut sexual.

Legislație

Propunerea prin intermediul tehnologiilor informaționale și de comunicare (internet, telefon) a întâlnirii cu un copil în scopul săvârșirii acțiunilor cu caracter sexual, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

De multe ori, tinerii utilizează Internetul pentru a jigni pe cineva. Se întâmplă ca ei să atace verbal colegii, utilizând expresii vulgare cu conotație sexuală și făcând haz pe seama sexualității acestora. Se întâmplă să facă fotografii trucate/montate și să publice în Internet filmulețe ofensatoare. Uneori trimit cuiva “pentru amuzament” link-uri la pagini porno.

Victima unor asemenea comportamente nu este supusă abuzului fizic, dar poate avea emoții traumatizante și își poate forma convingeri incorecte despre sine și despre lumea din jur. Imaginile pornografice și materialele cu conținut sexual vulgar, precum și luarea în derâdere a sexualității pot conduce la dereglarea echilibrului emoțional al copilului. Acesta ajunge să se perceapă în mod eronat pe sine și să-și formeze o imagine distorsionată despre viața sexuală.

- **Circa 80% dintre copiii din localitățile urbane și circa 70% din localitățile rurale din Moldova au acces la Internet.**
- **Unul din zece copii a primit online o propunere indecentă.**
- **Unul din cinci copii s-a întâlnit măcar o dată în realitate cu cineva pe care l-a cunoscut pe Internet.**

Studiul “Copiii din Republica Moldova:singuri online”, La Strada, 2011

**73% dintre copii găsesc materiale pornografice în Internet.
63% le găsesc întâmplător (Nobody Children Foundation, 2006).**

PORNOGRAFIA - CONȚINUT NOCIV

Pornografia în Internet, inclusiv cea infantilă, reprezintă conținuturi extrem de nocive, pe care copilul le poate întâlni atunci când navighează în rețeaua globală.

Pornografia care nu are securizare sub formă de filtre informaționale reprezintă un conținut ilegal. Pornografia infantilă reprezintă o crimă foarte gravă. Producerea, păstrarea și distribuirea ei se pedepsește conform Codului Penal al Republicii Moldova.

MATERIALELE PORNOGRAFICE SUNT NOCIVE PENTRU COPII DEOARECE:

- Perturbează dezvoltarea sexuală și pot influența negativ percepția despre propriul corp, pot instiga la comportament cu abateri de la normă;
- Provoacă perceperea lumii înconjurătoare ca nesigură și periculoasă;
- Îi provoacă emoții negative și supraexcitare;
- Promovează concepții greșite despre lumea din jur.

Copiii pot fi puși în situația să privească materiale pornografice cu implicarea altor copii sau pot fi antrenați în producerea acestora.

În pofida legislației dure în domeniul combaterii pornografiei infantile și cooperării internaționale în acest domeniu, se estimează că pe Internet sunt peste 4 milioane de astfel de site-uri. Acest număr a crescut de 4 ori începând cu anul 2004.

Un fenomen răspândit printre tineri și care este extrem de riscant este așa-numitul

sexting, care constă în trimiterea unui mesaj multimedia ce conține elemente erotice. Aceste materiale pot nimeri ușor în mâinile infractorilor, care le pot folosi în scop comercial sau pentru a șantaja victima.

CUM SĂ PREVENIM ABUZUL SEXUAL SUPRA COPIILOR PRIN INTERMEDIUL INTERNETULUI?

Este important să realizăm că părintele este responsabil pentru toate activitățile unui copil, inclusiv, pentru cele realizate pe Internet.

Este de datoria părintelui să supravegheze și să controleze conținuturile la care are acces copilul și activitățile în care este implicat. Există mai multe metode de securizare a calculatorului, inclusiv programe de filtrare, pe care le pot utiliza părinții.

Este foarte important să discutăm cu copilul referitor la regulile de utilizare sigură a Internetului și despre pericolele pe care acesta le prezintă.

În acest sens, este esențială o bună relație a părintelui cu copilul. Este mult mai bine ca un copil să discute cu părinții pe teme legate de sfera sexuală, decât să găsească răspunsurile la astfel de întrebări în Internet.

Părinții trebuie să intervină prompt atunci când există suspiciuni că un copil este afectat de anumite contacte pe care le are pe Internet.

ÎN INTERNET SE GĂSESC
CIRCA 4 MLN PAGINI
WEB CU PORNOGRAFIE
INFANTILĂ (ONU, 2009)

*Linia fierbinte privind asistența în cazuri de exploatare sexuală a copiilor **0 800 77777** este un serviciu oferit de Centrul Internațional La Strada Moldova și oferă sprijin și consiliere pentru copiii-victime ale exploataării sexuale. Legătura cu numărul **0 800 77777** este gratuită atât de pe mobil, cât și de pe telefonul fix. Copiii și adulții pot accesa serviciile chiar dacă doresc să își păstreze anonimatul.*

Pot să-i asigur copilului meu siguranța?

6

Ajutați copilul să obțină cunoștințe referitoare la sexualitate, la propriul corp și la comportamentul sexual normal. Discuțiile pe aceste teme pot părea dificile, dar au un rol deosebit de important în prevenirea unui abuz sexual asupra copilului. Copilul trebuie să cunoască:

- ce reprezintă părțile intime ale corpului și cum le numim;
- care atingeri sunt adecvate și care nu trebuie să fie acceptate.

Asigurați-vă că informația pe care o transmiteți copilului este una pozitivă – copilul trebuie să fie mândru de corpul său, dar nu să se rușineze de el. Corpul său îi aparține în totalitate și copilul trebuie să știe că nimeni nu are dreptul să-l atingă, dacă el nu dorește acest lucru.

Spuneți-i copilului că are dreptul să refuze să facă ceva ce i se pare inadecvat sau îi provoacă frică. Subliniați că trebuie să vă comunice imediat dacă s-a întâmplat ceva periculos, care i-a provocat frică.

Explicați-i copilului diferența dintre secretele bune și cele rele. Ajutați-l să înțeleagă că este bine să păstreze în taină o surpriză pe care o pregătește cuiva, dar nu și ceea ce îi provoacă tristețe, rușine sau frică.

Discutați cu copilul pe teme legate de sexualitate. Copiii încep a colecta informații legate de sex de la colegii lor de la grădiniță sau școală. De multe ori, acestea sunt exprimate într-un limbaj vulgar. Ca să evite astfel de situații, părinții ar trebui să fie cei care le vorbesc copiilor despre sexualitate.

În acest sens, puteți utiliza ocaziile care apar zi de zi: scăldatul, imaginea unei femei însărcinate, a unei persoane nude văzută întâmplător la TV, întrebările spontane ale copiilor. Toate acestea pot fi foarte utile în convorbirile despre sexualitate. Discuția cu copilul mic poate fi mai ușoară decât cea cu un copil mai mare, îndeosebi, dacă acesta se află în perioada pubertară.

Este extrem de important să cunoașteți care sunt comportamentele sexuale adecvate în diferite perioade ale copilăriei. Abordând cu copilul tematici referitoare la sexualitate **nu vă axați exclusiv pe pericole.** Vorbiți cu el despre dragoste, intimitate.

Pregătiți-vă pentru a vorbi cu copilul. Discuțiile pe teme legate de sexualitate sunt firești, dar multor persoane le provoacă senzația de rușine. De aceea, trebuie să fiți pregătit pentru o astfel de discuție: analizați ce imagine a sexualității și ce valori legate de aceasta vă propuneți să îi prezentați copilului. La fel, trebuie să decideți ce terminologie veți folosi în timpul discuției cu el; consultați literatura de specialitate: în librării sau biblioteci puteți găsi materiale foarte utile la această temă; cereți ajutor medicului, învățătorului sau a unui alt profesionist care se ocupă de copii.

Construiți o relație bazată pe încredere cu copilul încă din primii ani de viață. Ascultați cu

Centrul de resurse online
in domeniul prevenirii
abuzului față de copii
vă poate oferi
informație utilă
www.amicel.org.md

atenție toate temerile și preocupările lui. Odată ce învățați copilul că propriul corp îi aparține în exclusivitate, și Dvs. trebuie să respectați această regulă. Nu impuneți copilului nici o formă de atingere, dacă el nu dorește, cum ar fi, de exemplu, îmbrățișările în timpul sărbătorilor de familie. Niciodată nu utilizați pedepsele cu lovituri. Pe lângă faptul că reprezintă un abuz fizic, acestea îl pot face pe copil să creadă că adulții au dreptul să-i atingă corpul.

CEL MAI IMPORTANT! Învățându-l cum să se păzească de pericole, nu uitați că Dvs. și nu copilul, sunteți responsabil pentru securitatea lui.

Chiar și cel mai pregătit și informat copil nu poate face față unor promisiuni perfide și amenințărilor din partea unui adult.

Fiți precauți și observați cu ce persoane comunică și cum își petrece timpul liber.

Informați copilul despre posibilitatea de sprijin și informare anonimă. De multe ori, copiii care au suferit un abuz sexual se simt singuri și cred că nu pot povesti nimănui despre ceea ce li s-a întâmplat. Își iubesc părinții și persoanele apropiate, dar le este frică de reacția lor, se rușinează, vor să-i ferească de informațiile care le-ar perturba viața cotidiană. Dezvăluirea abuzului este mai dificilă atunci când abuzatorul este un membru al familiei.

În astfel de situații, o persoană pregătită anonimă îl poate ajuta pe copil să depășească teama și să aleagă cea mai bună cale pentru a depăși situația dificilă.

FIȚI PERSOANĂ DE ÎNCREDERE A COPILULUI!

Dacă copilul a fost abuzat sexual

7

Dacă ați aflat că un copil a fost abuzat sexual, sunteți dator să acționați!

Trebuie să comunicați la poliție, la procuratură sau asistentului social comunitar din cadrul Secției/Direcției de asistență socială.

Puteți solicita ajutorul pedagogului sau al medicului, care, de asemenea, sunt responsabili de protecția copilului.

Dacă sunteți părintele copilului care a fost abuzat, puteți merge cu el la medic sau la psiholog, profesioniști care sunt obligați să denunțe toate cazurile de abuz sexual.

CUM PUTEM AJUTA UN COPIL ABUZAT SEXUAL?

Este natural că veți fi foarte stresat/ă, dar este extrem de important să nu reacționați într-un mod care ar aprofunda stresul și suferința copilului.

- Copilul trebuie să știe că nu poartă nicio vină pentru ce i s-a întâmplat.
- Asigurați-l că aveți toată încrederea în veridicitatea cuvintelor lui. Atenție!!! În asemenea cazuri copiii mint foarte rar.
- Permiteți-i copilului să povestească ce i s-a întâmplat, dar nu-l impuneți să vorbească.
- Asigurați-l că a făcut bine, povestindu-vă ce i s-a întâmplat.

- Nu-l învinuiți de faptul că abuzul a avut loc din cauza că nu a ascultat de sfaturile părinților – de exemplu: a ieșit din casă fără permisiune.
- Nu puneți întrebări de genul: “De ce nu ai fugit îndată?”, “De ce nu mi-ai povestit mai devreme despre aceasta?” – sugerându-i copilului că are o parte din vină.
- Nu dramatizați, dar nici nu vă comportați ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic grav și copilul ar trebui să uite cât mai repede cele întâmplate. Nu fiți nerăbdător, dar nici nu creați o atmosferă de mare nenorocire și durere.
- Asigurați copilul că nu este singur, că îi sunteți alături și îl veți proteja, veți face totul pentru ca ceea ce s-a întâmplat să nu se mai repete.

COPILUL TREBUIE SĂ ȘTIE CĂ ABUZATORUL ESTE VINOVAT ȘI CĂ ACESTA A COMIS O CRIMĂ.

S-ar putea să vă simțiți dezorientat/ă, în deosebi, în cazul în care autorul abuzului este un membru al familiei. La fel, s-ar putea să aveți nevoie de sprijin pentru a face față unor emoții extrem de puternice, cum ar fi: șocul, furia, neîncrederea, vinovăția și anxietatea.

Este recomandabil să solicitați sprijinul unui profesionist – contactați un psiholog sau un asistent social.

Date de contact

Mai multe informații la tema protecției copiilor împotriva abuzului sexual găsiți pe pagina web a Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii:

www.cnpac.org.md

www.amicel.org.md

Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii este o organizație neguvernamentală specializată în protejarea copiilor în situații de risc și a copiilor victime al tuturor formelor de abuz prin activități de prevenire și servicii specializate adresate copiilor și familiilor acestora.

Specialiștii pot fi contactați la tel.:022 75-88-06 sau prin email: ajutauncopil@cnpac.org.md.

Pentru consultanță și intervenție în cazul unui copil abuzat sexual vă puteți adresa la:

- Comisariatul raional de poliție
- Procuratura raională (procurorul specializat pe problemele copiilor)
- Secția/Direcția Asistență socială și protecție a familiei
- Specialiștii din localitate responsabili de protecția copilului (primar, asistent social, ofițer operativ de sector, medic).

De asemenea, vă puteți adresa la următoarele instituții /servicii:

Denumirea instituției/ serviciului	Adresa	Telefon de contact
Avocatul Parlamentar pentru Protecția Drepturilor Copilului	str. Sfatul Țării, 16 or. Chișinău	022 23-48-00
Ministerul Afacerilor Interne, Secția minori și moravuri Centrul pentru Combaterea Traficului de Persoane	or. Chișinău str. Ștefan cel Mare, 75 str. V. Alecsandri, 1	022 25-52-90 022 25-49-01
Procuratura Generală, Secția minori și drepturile omului	str. Bănulescu Bodoni, 26, or. Chișinău	022 22-16-80 022 22-81-18
Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, Direcția protecție a familiei și drepturilor copilului	str. V. Alecsandri, 1 or. Chișinău	022 26-93-41 022 26-93-42
Direcția Municipală pentru Protecția Drepturilor Copilului Chișinău (pentru cazurile din mun. Chișinău)	str. A. Vlăhuță, 3	022 21-40-48 022 24-32-55

Copiii atinși indecent vor să devină invizibili.
Le este frică și rușine.

(022) 75-88-06

www.amicel.cnpac.org.md

